

L'Espai Volart de la Fundació Vila Casas presenta programa doble: el món d'estructures en 3D de Jo Milne i la recuperació del pintor Ramon Rogent

Del passat al futur

Jaume Vidal
 BARCELONA

L'obra de l'escolesa Jo Milne s'ha sofisticat amb el temps, no tant pel resultat formal sinó pel procés per arribar-hi, tant físicament com intel·lectualment. Jo Milne ha treballat de sempre les seqüències i les estructures. Ara presenta diferents formes de representació científica, que com a tota representació és una aproximació o idealització de la realitat. Milne crea una fantasia, però sostinguda en principis científics. Per això, en l'exposició *No plantejo prediccions, sinó excuses* que es presenta a l'Espai Volart de Barcelona ha estudiat les representacions científiques de destacats estudiosos. Des d'Anaximandre de Miller, que va dibuixar la primera aproximació cartogràfica de la terra, passant per Galileu, que va representar la Lluna, i Alexander Crum Brown (1832-1922), que feia servir cabdells de llana per construir models ma-

Jo Milne, al costat de diverses peces que formen part de l'exposició 'No plantejo prediccions, sinó excuses' ■ ANDREU PUIG

termàtics, fins arribar als sofisticats aparells que representen els racons més ignots de l'univers. El macro i el micro univers serveix a Milne per representar en diferents formats, pintura, escultura, objecte o dibuix, un univers irreal que a còpia de representar una realitat dubtosa esdevé un cosmos amb unes regles que crea l'ar-

tista. Hi podem veure un núvol fet de ganxet o estructures creades amb impressores de 3D, una tecnologia avançada que obre un inexplorat camp d'experimentació artística.

Rogent i Roca Sastre
 Mentre Milne indaga cap al futur, les comissàries de l'exposició *Obre les finestres. De Rogent a Roca*

Sastre, Susanna Portell i Glòria Bosch, han rastrejat el passat per posar certes coses al seu lloc. Una d'elles és la influència del pintor Ramon Rogent (Barcelona, 1928-Plan d'Orgon, França, 1958) en les primeres generacions de creadors d'avantguarda de després de la Guerra Civil, sobretot gràcies a la feina docent que va desen-

volupar en el seu taller, on van assistir-hi Josep Roca Sastre, autor del qual també es poden veure obres en la mostra, i Joan Ponç. L'influx de Rogent en Ponç fa pensar que abans de la creació de *Dau al Set*, Roca ja va sacsejar el gris panorama artístic de postguerra. Les finestres que s'obren a les quals fa referència el títol, a més de la

literalitat plàstica, al·ludeixen a l'obertura de color i d'aire fresc que va representar Rogent.

L'autor, ofegat per la pressió de l'ambient de la dictadura, tractava d'obrir finestres amb els seus alumnes i també a diferents indrets com ara Portugal, país amb el qual va estar molt vinculat i que la mostra representa amb diverses obres com són *Finestra a Nazaré* (1945), de gran vitalitat cromàtica. A París, on va tractar amb intensitat el també artista Xavier Valls, va pintar als anys 50 *Vista de París* o *Un pont de París*.

Ramon Rogent va anticipar un estil de creador multidireccional. A banda de pintar i ensenyar, va fer decorats i cobertes per a diverses col·leccions de llibres. El món de les lletres li va ser molt proper, i amb Josep Maria Espinàs va mantenir una estreta relació. Les dues mostres es podran visitar a l'Espai Volart fins al 18 de desembre vinent. ■